

Sygn. akt III KO 84/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **A. P., J. K., M. K. i P. B.**

skazanych z art. 158 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 września 2022 r.

żądania sędziego o wyłączenie od udziału w sprawie

w związku z kasacją obrońcy skazanych

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 23 września 2021 r., sygn. akt IV Ka 1119/21

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Starogardzie

z dnia 11 marca 2021 r., sygn. akt II K 912/18

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od udziału w sprawie o sygn. akt III KK 187/22.

UZASADNIENIE

Przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa z kasacją obrońcy skazanych A. P., P. B., J. i M. K., złożoną od prawomocnego, powołanego wyżej wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie. Obrońca w tym nadzwyczajnym środku zaskarżenia wskazał na wystąpienie w sprawie jednej z bezwzględnych przyczyn odwoławczych, określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., która miała wynikać z nienależytego obsadzenia Sądu II instancji, rozpoznającego apelację obrońcy wymienionych skazanych, w składzie którego orzekał sędzia Sądu Okręgowego P. L., powołany

do pełnienia urzędu na podstawie postanowienia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 grudnia 2020 r. nr 1130.61.2020 (M. P. z 2021 r., poz. 50), na wniosek wyrażony uchwałą z dnia 11 marca 2020 r. nr [...] Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3 ze zm.). Uchybienie to nastąpiło w wyniku wadliwości procesu powołania sędziego i zdaniem skarżącego prowadzi w konkretnych okolicznościach niniejszej sprawy do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej.

Kasacja obrońcy skazanych, została przed Sądem Najwyższym zarejestrowana pod sygn. akt III KK 187/22 i przydzielona, po uprzednim wyłączeniu na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k., pierwotnie wybranego do jej rozpoznania sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego (postanowienie SN z 23 czerwca 2022 r., sygn. akt III KO 65/22), sędziemu Sądowi Najwyższego Markowi Motukowi. Sędzia ten w dniu 7 lipca 2022 r. wystąpił z żądaniem wyłączenia go od udziału w powyższej sprawie, w trybie art. 41 § 1 k.p.k., gdyż jak wynika z jego wniosku, na urząd sędziego Sądu Najwyższego został powołany postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 4 maja 2020 r., na podstawie rekomendacji w oparciu o Krajową Radę Sądownictwa w składzie ukształtowanym na podstawie przepisów kwestionowanych przez skarżącego. W tej sytuacji jego udział w rozpoznaniu zarzutów podniesionych w kasacji stanowiłby rażące naruszenie zasady *nemo iudex in causa sua*, a w konsekwencji mogłoby wywołać zarówno u stron, jak i w powszechnym odbiorze przekonanie o braku bezstronności sądu i rzetelności procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Żądanie wyłączenia jest zasadne.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego

bezstronności w danej sprawie. Taka sytuacja mogłaby mieć natomiast miejsce, gdyby zawarty w kasacji zarzut z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., tj. nienależytej obsady sądu spowodowanej wadliwością postępowania nominacyjnego prowadzonego przed Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną stosownie do przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), miał rozpoznać sąd, w składzie którego orzekałby sędzia Sądu Najwyższego powołany na urząd w procedurze nominacyjnej ukształtowanej tą samą ustawą. Niezależnie bowiem od tego, że obiektywnie nie ma wątpliwości co do rzetelnego i bezstronnego rozpoznania sprawy przez sędziego, którego żądanie jest przedmiotem osądu w niniejszej sprawie, istotne z punktu widzenia art. 41 § 1 k.p.k. jest również to, by żadne tego rodzaju wątpliwości nie powstawały w odbiorze zewnętrznym. Z tego powodu przepis ten miał zastosowanie do złożonego żądania.

Ubocznie zaznaczyć tylko należy, że przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie była kwestia tożsamości, a w istocie znacznego podobieństwa, sytuacji opisanej w zarzucie z sytuacją ustrojowo-procesową sędziego Marka Motuka, nie zaś zasadność samego zarzutu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

[as]